

סדר פדיון הבן

מצות עשה על האב שאינו כהן או לוי לפדות את בנו הבכור לאמו הישראלית בחמש סלעים שהם 96 גרם כסף טהור. ואם לא פדאו אביו, חייב הבן לפדות עצמו לכשיגדל. את הפדיון עושים ביום (או בלילה) השלשים ואחד מיום הלידה, ואם חל בשבת או ביו"ט, נדחה למחרתו.

לוקח הכהן את הילד ושואל את האב:

בְּנֶךָ זֶה בְּכוֹר הוּא? ויענה: כֵּן. ואומר לו הכהן: בְּמֵאֵי בְּעִית טָפִי, בְּבִנְךָ בְּכוֹרֶךָ או בְּחֵמֶשׁ סֶלְעִים דְּמַחֲיַבְתָּ לְפִדּוֹת בְּהֵן? ועונה האב: בְּבִנִי בְּכוֹרִי!

ואח"כ ישאל הכהן את אם הילד: **בְּנֶךָ זֶה בְּכוֹר, שְׂמָא יִלְדַת בֵּן אַחַר לְפָנָיו או שְׂמָא הִפְלַת? ועונה האם: זֶה בְּנִי בְּכוֹרִי, לֹא יִלְדַתִי וְלֹא הִפְלַתִי לְפָנָיו.**

אח"כ יאמר הכהן:

זֶה הֵבֵן בְּכוֹר הוּא, וְהִקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צִוָּה לְפִדּוֹתוֹ, שְׂנֵאמַר: וּפְדוּיֹו מִבֶּן־חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה, בְּעֶרְכֶךָ כֶּסֶף חֲמִשָּׁת שֶׁקֶלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ. עֶשְׂרִים גֶּרָה הוּא: כְּשֶׁהֵייתָ בְּמַעֲי אִמְךָ, הֵייתָ בְּרִשׁוֹת אָבִיךָ שֶׁבְּשָׂמִים וּבְרִשׁוֹת אָבִיךָ וְאִמְךָ. עַכְשֵׁיו אֲתָה בְּרִשׁוֹתֵי שְׂאֲנִי כֹהֵן, וְאָבִיךָ וְאִמְךָ מְבַקְשִׁים לְפִדּוֹתֶךָ, שְׂאֲתָה בְּכוֹר מִקְדָּשׁ. שְׁכֵן כָּתוּב: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵל־מֹשֶׁה לְאָמֹר:

קִדְשֵׁלִי כָּל־בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל־רֶחֶם בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּאָדָם
וּבְבִהֵמָה. לִי הוּא:

טול האב את הכסף או שוה כסף בידו, ויאמר:

אֲנִי רוֹצֵה לְפָדוֹתוֹ, שְׁכַף כְּתוּב בַּתּוֹרָה: אֵךְ פְּדָה תְּפָדֶה אֶת
בְּכוֹר הָאָדָם: וּפְדוּיוֹ מִבֶּן־חֹדֶשׁ תְּפָדֶה, בְּעָרְכֶךָ כֶּסֶף
חֲמִשָּׁת שֶׁקֶלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ. עֲשִׂים גְּרָה הוּא:

קודם הברכה יאמר לשם יחוד זה:

לְשֵׁם יְחִוּד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתָּהּ (יאהדוניה), בְּדַחֲלִיו וּרְחִימוּ (יאהרויהה)
וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ (איהיהוהה), לִיְחִדָּא שְׁם אוֹת י' וְאוֹת ה' (א"א) בְּשֵׁם
אוֹת ו' וְאוֹת ה' (ו"ג) בְּיְחִוּדָא שְׁלִים (יהה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, לְאַקְמָא
שְׁכִינְתָּא מִעֶפְרָא וְלַעֲלוּי שְׁכִינַת עֲזָנוּ, הִנֵּה אֲנֹכִי בְּאֵ לְקִים מִצּוֹת עֲשֵׂה
שֶׁל פְּדִיוֹן בְּכוֹר כְּמוֹ שְׁכָתוּב: וְכֹל בְּכוֹר אָדָם בְּבִנְיָךְ תְּפָדֶה. וּכְתִיב:
וּפְדוּיוֹ מִבֶּן־חֹדֶשׁ תְּפָדֶה, בְּעָרְכֶךָ כֶּסֶף חֲמִשָּׁת שֶׁקֶלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ.
עֲשִׂים גְּרָה הוּא: וַיַּעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאֵלוֹ קִימְתִּיהָ בְּכָל פְּרִשְׁיָהּ וּדְקִדּוּקֶיהָ
וְכוֹנְנוֹתֶיהָ וְתַרְי"ג מִצּוֹת הַתְּלוּיוֹת בָּהּ, וְלִתְקַן אֶת־שְׂרָשָׁהּ בְּמִקּוֹם עֲלִיוֹן,
לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רִצּוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וַיְהִי נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ
עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ: (שְׁתֵּי פַעַמִּים)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְאֵדְנִי יֵאֱהָדוּנִי ^{אדון הכל} יֵאֱהָדוּנִי ^{היה ויה ויהיה} אֱלֹהֵינוּ ^{תקיף בעל היכולת} מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל פְּדִיוֹן הַבֵּן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְאֵדְנִי יֵאֱהָדוּנִי ^{אדון הכל} יֵאֱהָדוּנִי ^{היה ויה ויהיה} אֱלֹהֵינוּ ^{תקיף בעל היכולת} מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁהַחֲיָנוּ וְקִימָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה:

יֵתן לָכֵן וַיֹּאמֶר: זֶה פְּדִיוֹן בְּנֵי בְכוֹרֵי:

ומקבל הכהן את הכסף ואומר:

קִבַּלְתִּי מִמֶּךָ חֲמֵשׁ סֵלָעִים אֵלוֹ, בְּפְדִיוֹן בְּנֶךָ זֶה. וְהָרִי הוּא
פְּדוּי בָּהֶן, כְּדַת מֹשֶׁה וַיִּשְׂרָאֵל:

הטבת חלום

לְנִגְדֵי תַמִּיד

ומניח הכהן את ידו על ראש הילד, ומברך אותו בברכת כהנים:

וַיְדַבֵּר יְהוָה וְאָדַע יִשְׁחַרְחֹשׁ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו לֵאמֹר,
כֹּה תְבַרְכוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. אָמֹר לָהֶם: יְבָרַכְךָ יְהוָה וְאֵדַע יִשְׁחַרְחֹשׁ
וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה וְאֵדַע יִשְׁחַרְחֹשׁ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֹךְ: יִשָּׂא יְהוָה וְאֵדַע יִשְׁחַרְחֹשׁ פָּנָיו
אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם: וְשָׁמוּ (מלרע) אֶת-שְׁמִי עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְאָנִי
אֲבָרַכְכֶם:

ונוטל הכהן הכוס בידו ומברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְאֵדַע יִשְׁחַרְחֹשׁ אֶל-הַיָּיִן, אֲדֹנָי הַכּוֹס, תְּקִיף בְּעַל הַיְכוּלָתְךָ
וּבְעַל הַכּוֹחוֹת כּוֹלֵם, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרִי * הַגֶּפֶן.

ויטעם מיד מן היין.